

MissionPossible

Hjälper gatubarn i Ryssland och Östeuropa

6 / 2007

Vart kommer gatubarnen ifrån?
Läs Nikitas hjärtskärande berättelse.

LEDARE

Ignat Ivanov
Verksamhetsledare

Vaknar av att jag fryser. Rummet är iskallt. Jag har feber, huvudet dunkar. Det är tidig morgon i Ufa, huvudstaden i Bashkortostan i södra Ryssland.

Jag har kommit för att träffa Viktoria ja Natasha. Paret, som under tre års tid har kämpat för gatubarnen i den här miljonstaden. De har lagt ner all sin energi och alla sina resurser. Deras tvårumslägenhet, har förutom att vara ett hem för deras två egna barn, även varit en trygg plats för gatans barn.

Deras dröm om att "någon kommer att hjälpa oss med detta" skulle bli verklighet idag!

Ett par timmar senare sitter jag i ett litet flygplan, som skakar som en gammal Vaz på en gropig väg.

Jag känner mig ännu sjukare, men jag är glad! Mission Possible börjar stödja och utveckla dessa hjältars arbete i Ufa. Just därför finns vi till – för att förverkliga lokala människors vision om att hjälpa dem som ingen hjälper. Det gör vi tillsammans med dem och med er.

Tack kära vän, för det gångna året. Din insats har varit livsviktig för hundratals barn. Jag önskar dig en fridfull jul och ett gott nytt år! Må det nya året föra med sig hjälp och stöd till nya barn och ungdomar!

S:T PETERSBURG

Vårt barnhem i S:t Petersburg, som kan ta emot åtta barn, är som en liten familj, där de nyanlända lär sig spelreglerna i ett normalt liv. Flickorna och pojkarna som kommer till vårt hem, är barn till narkomaner och alkoholister. Det är barn som varit hemlösa eller levt under odrägliga förhållanden. Barnen som levt vind för våg på gatan, vet inte vad livet i ett normalt hem innebär.

Barnhemmets föräldrar Vadim och Tanja Taran får ta hand om barn, som lider av psykiska trauman, och som är utvecklings- och kunskapsmässigt långt efter sina jämnåriga. Två av hemmets barn är för tillfället på tuberkulossjukhus.

Masha, dotter till en alkoholist, tvingades ofta fly från sitt hem och sov i källare och trappuppgångar. Hon kom till vårt hem för drygt ett år sedan, som 13-åring.

Masha hade tvingats försvara sig själv och var grabbig, med ett starkt sinne. Hon slog snärtigt till om någon retade henne. Masha, hade, likt de andra barnen, ingen koll på hy-

gienen eller hur man tar hand om sig själv. Inte heller någon känsla för hur man lever och betar sig med och mot andra.

“Vi fick lära henne vardagliga saker, steg för steg. Så småningom började hon lära sig att borsta håret och andra vardagsbestyr.”

Man fick be henne många gånger att göra något. Hon glömde med detsamma vad man hade sagt till henne och hon hade svårt att koncentrera sig.

“Vad hade man kunnat förvänta sig av ett barn, som sa, att mamma aldrig hade älskat henne och att ing-

en brydde sig om henne”, konstaterar Tanja.

Under det här året har Masha förändrats till en helt annan tjej! Omsorgen, kärleken och undervisningen har gjort sitt.

VART KOMMER GATUBARNEN IFRÅN?

Pojken och nöten

Pojken gick längs den oljiga tågrälsen och petade på de fallna löven från träden med en pinne. Emellanåt rullade han ihop ett par löv till en boll och luktade på deras starka doft. Det luktade godare än snabblimmet blandat med svettiga madrasser och möglig källare.

Han heter Nikita. En söt, ljus, blåögd kille. De enorma byxorna i vuxenstorlek kring de pinnsmla benen gjorde det svårt att gå. Fickorna dunsade nedanför hans knän, fyllda med saker. Han hade slängt en skrynklig plastkasse över axeln. Innehållet var okänt.

Nikita hade tur: Han hittar en nöt bland löven. Han stoppar den genast i förrådet i fickan. Tågets varningssignal fick honom långsamt att kliva åt sidan. Tåget ökar farten för att han inte skulle ha en chans att hoppa på. Nikita muttrar. "Dum chaufför. Om jag hade velat, så hade jag för länge sedan hoppat på för att få snålskjuts!"

Egentligen var det inget speciellt med Nikita. Ett gatubarn bland hundratals andra. En förbipasserande skugga, som hundar nafsade efter och som den förbipasserande gamla damen sneglade misstänksamt på.

Det här var inte Nikitas första dag på gatan. Bakom sig hade han

ett år på gatan och ett på skolhemmet. Två gånger 365 dagar bara på minuskontot.

Allt började när pappa lämnade mamma. Trött på skrik från fyra barn och en konstant missnöjd fru, gick han dit näsan pekade. – Efter det drack mamma bara, berättade Nikita med tonlös röst.

Ett år senare dök en styvfar upp i hemmet. Pengarna användes alltmer till vodka och barnen glömdes bort. Men att slå Nikita glömde inte styvfadern och gav därför mest stryk till honom.

Barnet orkade inte detta. Nikita började kissa på sig på nätterna – och fick ännu mer stryk. Mormor försökte försvara honom, men då fick även hon känna på bältet. Socialtjänsten besökte dem ett par gånger, varnade föräldrarna, försökte vädja till deras samvete.

Hemma glömde de en liten detalj, Nikita hade behövt börja skolan. Milisen hämtade honom till ett skol-

hem. Om saker och ting tidigare var dåligt, blev det nu ännu värre. Pojkens ansikte skrynklar ihop sig vid minnet av det obehagliga.

Under "studierna" fick Nikita höra, att han nu hade en syster mindre. Föräldrarna hade lämnat flickan någonstans när de var berusade, och när de nyktrade till sig, kom de inte ihåg var de hade gjort av henne... Flicka hittades aldrig. Nikitas hjärta värkte när han tänkte på systemns öde. På nätterna grät han mot kudden. Hon hade varit hans käraste syster. Han hade samlat ihop små mynt för att kunna köpa henne något när han skulle åka ifrån skolhemmet. – Hon tyckte så mycket om allt sött, suckade Nikita.

I slutet av året kom en till nyhet. Styvfadern hade druckit sig full och inte vaknat. De hemmavarande barnen hade placerats på barnhem, modern hade förlorat vårdnaden om dem.

Detta var för mycket för Nikita.

ODESSA, UKRAINA
Aleksander Osipov

När han "suttit av sin dom", exakt ett år, rymde han från skolhemmet, där han varken lärt sig läsa eller räkna. De fick tag på honom på gatan, han fördes tillbaka och misshandlades. Men han rymde igen. Till slut slutade de att leta efter honom.

På gatan fick Nikita till slut känna det: friheten! Friheten från regler, bestämmelser, lärare och övervakare. Källarnas, lössens, madrassernas och limmets värld...

Nikita stannade till. Han hade glömt vart han var på väg. Just det:

Mission Possibles dagverksamhet. Där fick man tvätta sig, ta på sig rena kläder och strumpor. Och där fick man mat, där läste de intressanta berättelser från barnbibeln och man fick se film. Man fick lära sig att leva, med andra ord.

Bredvid rälsen hittade han ännu en nöt. Men den hade fallit omogen till marken och var krossad av tåget. De gröna skalen smulades i hans hand. Pojken kastade nöten över staketet.

Nikita var själv som denna nöt:

han hade fallit för tidigt, omogen och blivit trampad. Barnets sinne blev dag för dag hårdare, som skalet på nöten.

Det skulle vara så kul att leva som en människa! Att ens en natt sova med sin nyktra mamma. Få känna värme och kärlek. Vakna till doften av nybakat bröd, titta ut genom rena fönster, dricka varm te. Katten skulle luta sig mot benet under bordet. Och man skulle känna andra dofter än lukten av mögliga madrasser och nötter

BULGARIEN
Rumen Ivanov

Bozura, 6

har växt upp med soppköket

I år kom den första snön och kylan redan i mitten av oktober. De vita snöflingorna glädde inte ens barnen, som kommer till vårt soppkök. Det var som om även de förstod vad det betyder när matpriserna stiger med 60%. Det var ytterst dåliga nyheter för familjerna med många barn i romerslummen. Förutom prisökningarna kommer stödet till arbetslösa att tas bort i början av år 2008.

Våra sex soppkök är viktigare än någonsin för dessa barn som lever i slummen.

I Rozino och Ihtiman är det främst barn från kristna familjer. Fattigdom prövar familjerna hårt, men de försöker att klara sitt livsuppehälle på hederlig väg. I denna kamp för överlevnad är barnens enda mål mat om dagen ofta det som de får vid våra soppkök.

Ett av barnen i Ihtiman är Bo-

zura, en flicka som i våras fyllde 6 år. Hon skulle ha börjat skolan, men det blev tyvärr inte av på grund av familjens svåra situation. Fadern har lämnat familjen sedan länge. Modern arbetar på en konserveringsfabrik. Hon har, utöver dottern, också tre pojkar att ta hand om.

Bozura drömmer om att få bli sömmerska när hon blir stor. Kan detta barns dröm bli sann?

Jag ser Bozura i ögonen. Under de långa, mörka och täta ögonfransarna glimtar ett leende och ett hopp fram. Bozura har kommit till soppköket sedan hon var liten och hon deltar även i vår läsundervisning. Hennes mormor är en av kockarna. Kanske det är därför flickan har drömmar och en tro på framtiden. Och kanske är det därför som hennes drömmar en dag kanske slår in!

- Mat och skolundervisning för slummens barn i Bulgarien
- Yrkesutbildning till ungdomarna i slummen
- Arbetet utförs med hjälp av frivilliga krafter i de kyrkor som ligger i slummen

En blick över Mission Possibles arbetsår 2007

I år har vi åter igen fått hjälpa hundratals barn och unga: I våra barnhem har vi över 100 barn och 45 mödrar som deltar i rehabiliteringsprogram. På gatorna och i slummen får över 1000 barn och ungdomar hjälp. Ca 20 familjer har rehabiliterats och återförenats.

Nya projekt under året som gått

Mission Possible utför arbete bland gatubarnen i Ryssland, Ukraina och Bulgarien. Vårt arbete startades år 1995.

Barnhemmet i Asbest vid Ural: Hemmet riktar sig till gatubarn och unga som behöver rehabilitering samt hemlösa unga mödrar och deras barn.

Barnhemmet i Krasnojarsk har fått en ny avdelning för bebisar: plats för gravida, nyblivna mammor, för de i rehabilitering och för unga hemlösa mammor. Vi berättar mer om dessa mammor och bebisar i kommande tidningar.

Jekaterinburgs barnhemsrenovering är i full gång. Årets stora nyhet var vår nya fastighet i Jekaterinburg. Där kommer vi att öppna ett barnhem för gatubarn och -ungdomar.

Vid bondgården i Jaroslavl pågår byggandet av ytterligare ett bostadshus för personalen. Vi har också utökat våra lador och grönsaks-

förråd, för att kunna lagra hela skörden.

Nytt projekt igångsatt i Ufa i Bashkortostan: I oktober påbörjade vi ett nytt hjälpprojekt i Ufa i södra Ryssland. Första steget är en gatupatrull. Mer om detta i kommande nyhetstidningar!

Insamling

Vi är tacksamma för alla som stödjer hjälparbetet bland gatubarnen. Resurserna har räckt till att driva och även utöka hjälparbetet. Av de insamlade gåvor som vi får, går 85% rakt in i hjälparbetet, och 15% till administration. Vår största post i administrationen är tryck och distribution av vår nyhetstidning. I år ligger de operativa kostnaderna på ca. 690 000 euro om vi räknar med bostadsprojektet i Jekaterinburg.

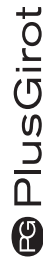
Vi vill rikta ett speciellt tack till det stora stöd vi får från Drottning Silvias World Childhood Foundation samt hjälpporganisationen Dorcas International. Helt avgörande gåvor

får vi också från privatpersoner i Sverige och Finland samt våra systerorganisationer i USA och England. Samtliga Mission Possible-organisationer i dessa fyra länder står för sina egna kostnader, och tillsammans ansvarar vi för gatubarnsprojektet.

Medarbetare

Mission Possible Swedens styrelse utgörs av ordförande Elisabeth och Tero Stjernstoff, Arto och Anne Rajala, Katri Lehtikunnas och Maria Kotilainen. För revision av bokföringen ansvarar Sirpa Ahlgren och den auktoriserade revisorn Håkan Werell. Vi håller organisationen i Sverige minimal, och satsar med all kraft på hjälparbete på plats. Kärnan i gatubarnsprojektet utgörs idag av ca. 60 lokala medarbetare plus frivilliga.

Nya projekt planeras till nästa år, men mer om det efter års-skiftet!

Meddelande till betalningsmottagaren

- Gatubarnsprojektet i Ryssland
 Zigenarbarnen i Bulgarien

- Ändrar beställning av nyhetstidning
till ___ st. svenska och ___ st. finska
 Ny adress
 Övriga meddelanden:

INBETALNING/GIRERING B

Till PlusGirokonto

90 11 54 - 5

Betalningsmottagare (endast namn)

Mission Possible Sweden

Avsändare (namn och postadress)

Från PlusGiro/personkonto (vid girering)

Svenska kronor

öre

#

#

#

#

Meddelande till betalningsmottagaren

- Gatubarnsprojektet i Ryssland
 Zigenarbarnen i Bulgarien

- Ändrar beställning av nyhetstidning
till ___ st. svenska och ___ st. finska
 Ny adress
 Övriga meddelanden:

INBETALNING/GIRERING B

Till PlusGirokonto

90 11 54 - 5

Betalningsmottagare (endast namn)

Mission Possible Sweden

Avsändare (namn och postadress)

Från PlusGiro/personkonto (vid girering)

Svenska kronor

öre

#

#

#

#

— |

— |

Föreningsbrev **B**

Sverige
Porto
Betalt
PortPayé

Avsändare: Mission Possible Sweden, Gamla Kyrkvägen 26, S 182 53 Danderyd

MissionPossible

Hjälper gatubarn i Ryssland och Östeuropa

Mission Possible Sweden

Gamla Kyrkvägen 26
182 53 Danderyd
Tel: 08-755 08 79
info@missionpossiblesweden.com
www.missionpossiblesweden.com

Mission Possible arbetar för att hjälpa gatubarn med FN:s barnkonvention som grund. Syftet är att ge helhetshjälp till barn som är utom räckhåll för andra hjälpinsatser. Vi bedriver gatubarnsprojekt i Ryssland och Östeuropa.

Mission Possible Finland

PL 120, FIN-01451 Vanda, Finland
Tel: +358 (0)9 838 70128
Fax +358 (0)9 838 70122
mission.possible@icon.fi
www.mp-net.org

**SOM ETT RESULTAT AV ARBETET
RÄDDAS BARN, UNGDOMAR OCH
ÄVEN VUXNA!**

Vår kostnadsfria informationstidning utkommer 6 gånger per år på svenska och finska.

DIN MÖJLIGHET ATT DELTA I ARBETET:

Sverige:
Plusgiro: 90 11 54 - 5

Finland:
Nordea 230918-15317
Sampo 800019-9292
OKO 572068-218443
Insamlingstillstånd OKU 1878A

**Vår verksamhet finansieras genom gåvor.
Tack för ditt stöd!**